



JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2017
Kontor: Straffuldbyrðelseskonto-
ret
Sagsbeh: Malene Boysen
Sagsnr.: 2017-0030-5655
Dok.: 2345052

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 687 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 687 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke kriterier der gælder for at indsatte kan få ydet gratis tandbehandling under afsoning?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Efter straffuldbyrdslovens § 45, stk. 1, har en indsat ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand, herunder tandlægebehandling.

Justitsministeren har fastsat nærmere regler for tandlægebehandling i bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner (sundhedsbekendtgørelsen).

Udgangspunktet er, at indsatte, som udstår fængselsstraf eller forvaring og skal opholde sig i kriminalforsorgens institutioner i tre måneder eller mere, har adgang til de typer tandbehandling, som der ydes tilskud til efter sundhedsloven og regler udstedt efter denne. Herudover har de indsatte adgang til nødvendig lokalbedøvelse samt intraorale røntgenundersøgelser i tilknytning til sådan behandling og tandbehandling, der omfatter aftagelig protese, som i visse tilfælde er mere relevant end at behandle den indsattes egne tænder.

Andre indsatte har kun adgang til nødbehandling, det vil sige tandbehandling, som ikke kan udsættes til efter den indsattes løsladelse, og som efter en tandlægefaglig vurdering er nødvendig på grund af smerter, andre gener eller af hensyn til den indsattes helbredstilstand.

Hvis udgiften ikke afholdes af andre offentlige myndigheder efter sundhedsloven eller regler udstedt efter denne, eller den indsatte ikke selv har midler hertil, afholdes udgiften til ovennævnte tandbehandling af kriminalforsorgen. Dette forudsætter dog, at behandlingen efter en tandlægefaglig vurdering er rimelig i forhold til den indsattes tandstatus ved indsættelsen, at det efter en tandlægefaglig vurdering findes påkrævet at udføre behandlingen, og at behandlingen ikke uden ulempe kan afventes løsladelsen.

Kriminalforsorgen har tilknyttet en tandlægefaglig konsulent, hos hvem det er muligt at forelægge sager, f.eks. hvis udgiften til den foreslåede behandling forekommer uforholdsmæssig stor, eller hvis der er tvivl om behandlingsbehovet.

I hvilket omfang den indsatte har midler til helt eller delvist at afholde udgiften selv, beror på en konkret vurdering af den indsattes økonomiske forhold sammenholdt med størrelsen af udgiften. Hvis den indsatte alene har indtægt svarende til vederlaget for beskæftigelse i kriminalforsorgens institutioner, og den indsatte ikke i øvrigt skønnes at have økonomiske midler, må det lægges til grund, at den indsatte ikke selv kan afholde udgiften.

Kriminalforsorgen kan helt eller delvist afholde udgiften til tandbehandling i videre omfang end nævnt ovenfor, hvis der er tandlægefaglig indikation herfor, og ganske særlige behandlingsmæssige eller pædagogiske grunde i det enkelte tilfælde taler herfor.”